

чателния пълен прочит на зодиаците. Това обстоятелство още веднъж потвърди, че предишните изследвания като цяло са били правилни.

Нашето компютърно датиране на „древноегипетските“ зодиаци:

1. Кръглият Дендерски зодиак: утрото на 20 март 1185 г. от н.е.
2. Дългият Дендерски зодиак: 22–26 април 1168 г. от н.е.
3. Зодиакът от големия храм в Есна: 31 март–3 април 1394 г. от н.е.
4. Зодиакът от малкия храм в Есна: 6–8 май 1404 г. от н.е.

Атрибските хороскопи на Флиндерс Петри:

5. Горният зодиак: 15–16 май 1230 г. от н.е.
6. Долният зодиак: 9–10 февруари 1268 г. от н.е.
7. Хороскопът на Х. Бругш в Тива:
  - А. Хороскопът с демотическите надписи: 18 януари 1861 г. от н.е.
  - Б. „Хороскопът без тояги“: 6–7 октомври 1841 г. от н.е.
  - С. „Цветният хороскоп в Тива“ (Луксор): 5–8 септември 1182 г. от н.е.

Това изследване е достатъчно голямо и сложно, вж. книгата „Астрономически анализ на хронологията“.

5. 5. ЗА ГРЕШКИТЕ, ДОПУСНАТИ ОТ Е. С. ГОЛУБЦОВА И Ю. А. ЗАВЕНЯГИН

Тук бихме могли да завършим разказа за датироването на египетските зодиаци, ако не бе публикувана една статия от Е. С. Голубцова и Ю. А. Завенягин, които често са споменавани от защитниците на Скалигеровата хронология. Става дума за статията „Още веднъж за „новите методики“ и хронологията на древния свят“ – „Вопросы истории“, 1983, № 12, с. 68–83 [176]. Авторите на статията се опитват да оспорят датироването на Кръглия зодиак, получено от Н. А. Морозов. Полезно ще е да разгледаме неуспешния опит на Е. С. Голубцова и Ю. А. Завенягин, понеже те поставят ударение върху използването на компютър при решаването на тази задача, което сякаш придава само видимост за научност и обективност на предлаганите изводи.

Е. С. Голубцова и Ю. А. Завенягин пишат: „Затруднението идва оттам, че не е ясно коя именно фигура (от петте в Кръглия зодиак) представлява една или друга планета“. Затова те ни предлагат да приемем, че в зодиака са нарисувани следните планети: Сатурн, Венера, Меркурий, Марс и Юпитер.